

Hän ei enää voinut mitään, linnut olivat jo kuolleet. Linnut olivat kuolleet jo kauan aikaa sitten. Kului kymmenen minuuttia ja mikrofonista kuului "oplexia faminicus, lintusyöppä. Parannusehdotukset:-. Ohjeet: Eristäydy mahdollisimman pian." Hän aikoi vielä viilata keksintöään, mutta tajusi ettei ehdi, sillä keksijäkonferenssin vuotuinen kilpailu alkaa jo seuraavana päivänä kello kuudelta iltapäivällä. Nyt oli 22.11.2040. "Uhri kuolee 1-2 viikon aikana tartunnasta. Tauti leviää kaikkien limakalvojen sekä käsien ja hien kautta. Vältä kontaktia tautiseen eläimeen tai ihmiseen," sanoi mikrofoni. William täytti keksijäkonferenssin kisalomakkeen lopun, joka pitää palauttaa keksinnön yhteydessä. Konferenssin auton on määrä tulla huomenna käymään hakemassa keksintö lomakkeineen yhdeksältä aamulla. Hän täytti lomakkeen kohdan jossa luki "Keksintö; tarkoitus: 'analysoida ja tunnistaa tauti. Antaa mahdolliset parannusohjeet ja lääke suositus". Kone tulosti tekstin "Uhri kuolee 1-2 viikon kuluttua..." William huomasi tämän ja hän rupesi hikoilemaan huolesta. Hän muisti että linnusta oli tipahtanut pisara verta hänen otsansa hikirauhasille ja valunut siitä suuhun, kun hän oli katsellut lintua pitäen sitä metrin verran päänsä yläpuolella. Hän oli viimeisten kahden viikon aikana tuntenut paljon pahaa oloa: huimausta, hikoilua ja kuumetta, vatsanvääntöä ja tajunsa hetkittäistä menetystä (muutama minuutti). Lääkärilläkin hän oli käynyt, ei saanut apua. "Oireet: hikoilu, kuume, vatsavaivat, tajunnan hetkittäinen menetys (muutama minuutti), veren yskiminen". Veren yskiminen, sen William Stephen Davidson muisti nyt myös hyvin. Koitti 23.11.2040 ja keksijäkonferenssin auto tuli noutamaan keksinnön.